

Leie Täht

Nr 55

november

2006

Võimla 2006

Sel aastal toimus 12. Leie Põhikooli korvpalliturniir ehk Võimla 2006. Kohale oli tulnud kuus kooli. Koos Leie Põhikooliga oli meid kokku seitse. Osa võtsid Kalmetu Põhikool, Kolga-Jaani Põhikool, Paistu Põhikool, Sürgavere Põhikool, Laiuse Põhikool ja muidugi ka meie, Leie Põhikool. Teistel koolidel olid ka tüdrukute võistkonnad, aga Leiel ei olnud, kuid õnneks annab seda parandada.

Kokkuvõttes olid mängud väga pingelised ja huvitavad. Rõdudel oli palju inimesi. Vahel pidi isegi trügima, et mängu vaatama saada. Mängud olid tõesti head ja kõik andsid vast endast parima... 12. korvpalliturniir algas 27. oktoobril kell kümme. Enne seda tehti sooja. Poistest sai esimese koha Sürgavere ja tüdrukutest Laiuse.

Poiste punkti seis:

1. Sürgavere- **8 punkti**
2. Leie-**7 punkti**
3. Kolga-Jaani - **6 punkti**
4. Paistu- **5 punkti**
5. Kalmetu- **4 punkti**

Tüdrukute seis:

1. Laiuse
2. Olustvere
3. Kolga-Jaani
4. Paistu

1. ja 2. koha mängus võitis Laiuse Olustvere **29:11**,

3.- 4. koha mängus Kolga-Jaani Paistu **35:8**.

Selgitati välja parimad võistkonna mängijad, auhinnaks olid spordisokid.

Kolga-Jaani P- Mart Paal juhendaja: Rivo Aren.

Kolga-Jaani T- Krisli Tamm juhendaja: Rivo Aren.

Kalmetu P- Rauno Pettai juhendaja: Tiina Värvi.

Kalmetu T- Kerli Tirka juhendaja: Tiina Värvi.

Paistu P- Timo Pino juhendaja: Jaak Oja.

Paistu T- Katrin Luik juhendaja: Jaak Oja.

Olustvere T- Liis Uustal juhendaja: Gert Keldo.

Sürgavere P- Juhan Piir juhendaja: Mart Saar.

Leie P- Maarek Varilepp juhendaja: Janek Lass.

Kohtunikeks olid meie kooli vilistlased Kaivo Pullisaar ja Marko Raamat.

Lauakohtunikud olid: Keiti Põrk, Agne Pino, Merit Ero, Merilin Liiv ja Maia- Liisa Suigusaar.

Marten Hirv tegi helindaja tööd.

Diskot korraldas Viljandi Noortekeskus, Kaasas oli neil oma valgustus ja helitehnika. Diskol sai olla kella 22-ni. Pidul oli tore, sest jalga keerutasid ka õpetajad, kes tavaliselt ei oleks seda võib-olla teinud. Kokkuvõttes oli väga huvitav pidu...

Muidugi oli Janek Lass ka korraldanud pisikese sopsuvõistluse, mille võitsid Maarek Varilepp ja Renno Lepik Leiest. Tüdrukutest Krisli Tamm ja Grete Orgusaar Kolga-Jaanist.

Mina jäin isiklikult selle õhtuga väga rahule, oli väga mõnus minna koju väsinult, uue tunnistusega järjekordsele vaheajale.

Janika Vaht

Lastekoorid Abjas

Reedel, 17. novembril, käisime meie oma tüdrukutega Abjas lastekoorilaagris. Sõitu alustasime kooli juurest kella kaheteistkümnest. Meie imestuseks ei käinudki me seekord Kolga-Jaanist läbi. Me võtsime sel korral hoopiski Carl Robert Jakobsoni nimelise kooli lastekoori peale. Küll need tüdrukud vadistasid ja itsitasid nii palju, et terve buss muutus rõõmsaks.

Kui me lõpuks kohale jõudsime, selgus, et meie kooli polnudki nimekirjas. Õpetaja Kristi seletas küll meie vastuvõtjale, et tema pani nimed kirja, et kaheksateist nime oli registreeritud. Ikka ei koitnud neile, et meie nimekesed olid kirjas. Hakkasime seletama Kolga-Jaanist. Kohe öeldi, et tuttav nimi. Lõpuks said asjad niiviisi kokku lepitud, et me oleme Sürgaverega ühes ruumis. Õnneks oli neid nii vähe, et me mahtusime ilusasti ära. Neid oli vaid neli tükki.

Kuskil kahe ajal algas väike avamine aulas, mis oli lillat värvi. Poole kolme paiku hakkasid meil proovid. Esimest häält oli võib-olla veidike üle poole. see tähendab, et lastekoorilaagris oli ligikaudu nelisada lauljat. Proovid olid tihti tund aega pikad. Esimesel päeval olid puhkepausid umbes pool tundi pikad, teisel päeval ainult viisteist minutit. Kui meie laululinnud said ööbimisruumis kokku, oli tihti hädaldamist kuulda. Paljudel olid juba häälepaelad valusaks jäänud. Ei teatud isegi, mis järgmisel päeval juhtuda võib...sest ees oli veel ju disko, kus hääled veel rohkem ära karjuti!

Varsti oligi õhtu käes... Õhtusööki me söömas ei käinud, sest nn lõunasöögi ajal saime me õhtuks näksimist kaasa. Sööklasse minnes pidid need, kes süüa tahtsid, roosad talongid talongikarbikesse pistma, aga kuna meil ei olnud nime kirjas, ei olnud meil ka talonge. Meil olid vaid tühjad pihud. Süüa saime me kolm korda ja kõikide nende kordade ajal pidime me oma näitlemisoskust ära kasutama, sest meil tuli teeselda, et me paneme oma talongid karpi. Tühja kõhuga keegi vähemalt ei jäänud.

Disko algas kella kaheksast. Oli avatud pidu, kuhu kogunesid väga paljud kohalikud. Nende seas oli rohkesti poisse. Kui poodi hakkasime minema, oli kooli ees hiiglaslik poistesumm. Uksed pandi kella kümnest kinni. Vähemalt nii öeldi. Tegelikult võis poisse kohata veel hiljemgi. Meile räägiti suurest kaubanduskeskusest, mis meie pettumuseks osutus vaid pisikeseks Konsumiks.

Õörahu hakkas kella üheteistkümnest, kuid jutusuminat ja jooksmist ei peatanud ka õpetajate keelamine. Seda võis kuulda kella neljani hommikul. Kindlasti ka kauem... Igatahes, hommikul oli kella poole kaheksast äratus. Siis läksid kõik sööma. Ja varsti algasid jälle proovid... Neid jagus päris kauaks. Varsti laulsime kõigi häälerühmadega kokku. Meid juhendas terve päev mitme laulu autori abikaasa Ingrid Kõrvits. Oli kindel, et tema ei õpeta midagi valesti. Laulud olid väga võimsad. Eriti kui kõik hääled laulsid koos. Kõik olid väga väsinud ja mõned isegi magasid proovides. Aga lõpuks said proovid läbi. Meie pidime veidi varem ära minema. Õpetaja tõi meile kringli ja meie alustasime teed koju.

Kokkuvõttes oli tore laager, aga mitte nii lahe, kui see oli eelmisel aastal.

Janika ja Kätlin
7.klass

Noortekeskuse vaheaeg

Noortekeskus käis vaheajal kolmes toredas kohas.

Hommikul u kl 9.00, hakkasime Viljandi poole sõitma. Rahvast oli vähe, päris mitu kohta jäid vabaks, kuid tuju ei rikkunud see, vaid halb ilm. Kui me siis Viljandisse jõudsim, läksime kohe Viljandi muuseumisse. Seal rääkis giid meile viljandimaa ajaloo. Peale seda läksime me lossivaremetesse, kus giid jutustas jällegi ajaloo.

Tegime varemetele ringi peale ning hakkasime tagasi kõndima. Siis oli meil natuke vaba aega, et linnapeal käia.

Järgmise asjana läksime Viljandi noortekeskusesse. Seal oli täiega lahe. Alguses kui sinna jõudsim siis saime me ise oma aega seal olevate mängudega sisustada, kuid pärast räägiti meile kuidas me saaksime noortekeskuse üritustesse raha küsida. Nad rääkisid väga huvitavalt. Kui nõustamine läbi, siis saime jälle Viljandi noortekas ise oma aega sisustada. Üsna pea läksime sealt ära terve päeva kõige põnevamasse kohta, Olustvere Tähetorni Orion. Algselt oli see vana silotorn. Siis alguses olime me esimesel korrusel, seal me tegime igasugu füüsikalisi katseid. Saime näiteks vaadata kas meie jalgrattaga väntamisel läheb lambipirn põlema ja kuidas magnetid tõmbavad rauapuru ning muud taolist. Teisel korrusel vaatasime, kuidas on teleskoop pildistanud erinevaid planeete, need olid tõesti väga lähedad. Varsti läksime kolmandale korrusele, kus vaatasime seda teleskoopi. Kahjuks taevasse ei saanud vaadata, sest pilves oli, kuid me pidime sinna selge ilmaga tagasi minema ning siis pidi seal olema ka uus teleskoop. Kui seal korruselgi põnevamad asjad kuulatud, läksime tagasi alumisele korrusele. Seal tegime veel füüsikalisi katseid ning peagi hakkasime tagasi sõitma. Oli väga tore päev, tahaks veel taolisi. =)

Maarja Salu

PiNK!

Minu vaheaeg oli väga tore. Eelkõige jäi see meelde Pinki kontserdi tõttu.

Kontsert toimus teisipäeval, 31.oktoobril. Tallinna poole hakkasime sõitma peale ema tööpäeva lõppu. Ootusärevus oli juba siis väga suur. Enne seda pidime veel ka vanaema vanatädi juurde viima. Edasi läks sõit Saku Suurhalli juurde. Peale suurt liikluskeerist ja auto parkimist jooksime sissepääsu juurde, kus oli palju rahvast ja veel rohkem trügimist. Halli sisse saanud ootas ma Ramonat ja Anna-Liisat, keda ma teadsin ka sinna tulevat. Nägin neid riidehoiu juures, kuid peale seda kaotasid nad käest.

Trüginis võimalikult ette rahva sekka ja jäin ootama soojendus esinejat. Varsti olid nad laval ja kontsert võiski alata. Pool tundi oli lava peal bänd ja edasi tuli veel pikimat aega peaesinejat oodata. Saal läks uuesti pimedaks ja lavale ilmus Alecia Moore e. Pink.

Lavatehnika oli vägev! Tuli ta lava tagant üles-alla käiva tõstukiga. Laval oli ka mootorratas ja võrk, mille sisse Pink pugus ja seal sees akrobaatika trikke tegi. Loomulikult esitas ta nii uusi, kui ka vanu laule. Kontserdi lõpus langes laest alla Pink raha. Lahkusime paar minutit enne lõppu, et mitte jääda ummikusse. Enne koju sõitmist võtsime peale vanaema.

Koju jõudsim öösel 4.30. Oli väga tore kontsert!

Marilis Jõgi

Füüsika on lahe!

Kolmapäeval, 15. novembril käisid meie koolis füüsika tudengid. Nad näitasid meile väga põnevaid katseid. Katsed olid seotud sellega, kuidas loodus meie ümber toimib. Esmalt räägiti sellest, et loodus ei salli tühja kohta. Seda näidati ka mitme katse näol. Õhupall oli pandud õhu-kindlasse anumasse. Kui seal anumast hakati imema õhku välja, siis läks õhupall suuremaks. See toimus sellepärast, et õhupallis olevad õhu molekulid said aru, et õhupalli ümber pole õhku. Siis tahtsid need õhupallis olevad molekulid välja saada, sest nagu juba öeldud, loodus tühja kohta ei salli. Ja kui nad seal õhupallis nii hirmsasti välja tahavad saada, siis läks ka õhupall suuremaks.

Nendele väiksematele, kes istusid esiridades meeldis kindlasti kõige rohkem lämmastik. See pandi otse nende keskele ja see hakkas kohe mööda maad levima. Maad ligi oli see sellepärast, et lämmastik on õhust raskem. Siis püüti kustutada küünalt mingi asjaga, mis tulistas väga tugevasti õhku. Lämmastikuga tehti see õhk nähtavaks ja sõna otseses mõttes, tulistati nähtavat õhku.

Veel tehti katseid elektriga. Näidati kuidas inimkeha juhib elektrit ja kuidas elektriga juuksed püsti jäävad. See viimane katse neil just väga hästi välja ei tulnud, aga asjale saime pihta küll. Nimelt taheti näidata, et kui inimesse lasta sisse elektrit ja see enda juustega lehvitab, jäävad juuksed püsti.

Näidati ka, et kui pastaka vedru välja venitada ja seejärel kuuma vette panna, siis läheb vedru jälle enda tavapärasesse olekusse.

Viimane trikk oli kindlasti kõige meeldejäävam. Pandi plastikpudelisse lämmastikku. Siis pandi see klaasist kasti, mis paistis läbi. Järsku peale mõnda minutit see pudel plahvatas. Pudelil olev lämmastik oli -116 kraadi ja pudeli ümber olev õhk oli palju soojem. Sellepärast pudel plahvataski.

Suurematele 8. ja 9. klassi õpilastele tuli midagi kindlasti ka tuttavat ette, kuid väiksemad said vaid suure ootuse füüsika-tundide järele.

Taavi Toomsalu

üritused

Kadripäev

Sellel aastal oli kadripäev meie koolis reedel, 24. novembril. Kadripidu algas kell 17.00. Algul oli rahvast vähe, aga mida lähemale jõudis aeg kella 5-le, seda rohkem meid kogunes.

Kui kell sai 5, olid kõik valmis. Esimeseks asjaks oli 9. klassi mõeldud mäng. Selles panid võistlejad üksteisele kuulsuste nimed. See mäng oli väga põnev. Võitjaks tuli Maarek, kes oli Arnold Oksmaa.

Järgmiseks oli samuti mäng, kus pidi leidma häälitsedes endale paarilise. Nt konnad pidid krooksuma ja koerad haukuma.

Peale seda oli väike disko ja meie, 7. klassi, korraldatud viktoriin. Võitis võistkond Mürakarud.

Järgmiseks oli 8. klassi korraldatud teatemäng. Selles pidi ajalehtedega suusatama, pall jalge vahel hüppenööriga hüppama ja ninaga pudelit veeretama. Võitsid Paul, Even, Riho, Egon ja Siim.

Sellele järgnes Twister. Pidi ennast käänama ja väänama. Finaali said Ramona, Merilin, Siim ja Gert. Twisteri lõppvõitjaks tuli Ramona.

Peale seda oli disko. Seekord kestis see väga vähe aega, sest kell sai juba 8 ja algas karaoke. Algul ei tahtnud keegi eriti osa võtta. Lõpuks sai aeg otsa. Karaoke võitjateks tuli 5.-6. klass, kes kõige rohkem laulis.

Viimaseks anti võitjatele auhinnad. Tuli veel paar viimast lugu ja kojuminek. Oli tore õhtu.

Algklasside mardikarneval

Me pidasime reedel, 10. novembril mardikarnevali. Kõik olid väga vahvad. Jarmo tegi ennast piraadiks, Hanna oli võlur, Marleen nõid.

4. klass rääkis alguses natuke mardipäevast. Pärast toimus viktoriin, mille võitis võistkond, kus olid Tõnn, Teisy, Triin

Me tantsisime koos marditantse. Meil oli vägev mardikarneval!

Marleen Jõgi
3. klass

Ajalehe toimetus:

Ramona Lepik, Kristi Saksniit, Marilis Jõgi, Anna-Liisa Dreving, Kätlin Põdra, Taavi Toomsalu, Janika Vaht, Maarja Salu, Maia-Liisa Suigusaar, Merilin Liiv, Ulve Pedastik, Rita Kadaja